

anlægs- eller jordarbejder vil der oftest være tale om en arealstørrelse på mere end 5.000 m².

Mindre anlægsarbejder – fx opførelse af en ejendom på en parcelhusgrund – vil kun i sjældne tilfælde kunne afstedkomme en større forundersøgelse.

Det er således hensigten, at hensynet til kulturarven i tilknytning til boligbyggeri i videst muligt omfang tilgodeses gennem museernes samarbejde med kommunerne i forbindelse med udlægning af arealer til parcelhuse, jf. § 23.

Skovrejsningsprojekter, hvor der foretages en dybdepløjning forud for skovrejsningen, vil ligeledes ofte indebære et behov for en større forundersøgelse, såfremt vedkommende kulturhistoriske museum har en formodning om, at der på arealet findes fortidsminder.

Skovrejsning indgår som en del af regeringens Tolv-punktsplan til sikring af bæredygtig udvikling af skovene nationalt og internationalt, som en opfølgning på Strategi for bæredygtig skovdrift. Det er målet at fordoble det danske skovareal over en trægenerations (80 - 100 år). Formålet med skovrejsning er primært sikring af drikkevandsressourcer, friluftsliv og natur.

Selvom dybdepløjningen ofte vil udgøre et potentielt problem i forhold til fortidsminder under jordoverfladen, er det muligt at tilrettelægge skovrejsningen således, at fortidsminderne sikres for eftertiden. Det kan fx ske ved, at arealer i skoven ikke tilplantes eller ved at undlade dybdepløjning på sårbare arealer.

Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at Skov- og Naturstyrelsen og rigsantikvaren i 1992 har indgået aftale om blandt andet betaling for rekonstruering og prøvegravninger i forbindelse med den statslige skovrejsning. Samarbejdet forventes videreført på grundlag af den nye lov og etableringen af museumsstyrelsen. Skov- og Naturstyrelsen har endvidere tilkendegivet, at styrelsen er indstillet på at overveje, at der afsættes en mindre beløbsramme til forundersøgelser af de midler, der er afsat som statsstøtte til privat skovrejsning. Det skal dog understreges, at en eventuel støtte fra Skov- og Naturstyrelsen til private lodsejere sjældent vil kunne dække den samlede omkostning ved en forundersøgelse.

Også dybdepløjning i forbindelse med læplantning kan indebære en risiko for ødelæggelsen af fortidsminder. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i denne forbindelse tilkendegivet, at ministeriet er indstillet på at overveje muligheden for, at der kan ydes tilskud til forundersøgelser ved tildeling af støtte til læplantning.

Endelig bør det fremhæves, at der som led i museumslovens gennemførelse agtes etableret en tilskuds-

ordning i tilknytning til de større forundersøgelser. Ved tildeling af støtte vil der blive lagt vægt på, om omkostningerne ved forundersøgelsen er uforholdsmæssigt store set i forhold til det samlede jord- eller byggearbejdes økonomiske ramme.

Museumsstyrelsen vil tage stilling til tilskuds-spørgsmålet som led i behandlingen af den konkrete sag.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastslår, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om de forundersøgelser, som gennemføres efter stk. 1. og 2.

Ministeriet skal i denne forbindelse understrege, at iværksættelsen af større forundersøgelser kun kan ske efter aftale mellem museumsstyrelsen og den anlægsansvarlige. Ministeriet lægger i denne forbindelse vægt på, at museumsstyrelsen etablerer en ensartet forvaltningspraksis på grundlag af en samlet faglig prioritering på nationalt niveau.

Til § 27

Bestemmelsen er en omformulering af den gældende bestemmelse i § 26, stk. 1. Bestemmelsen fastslår, hvad den arkæologiske kulturarv omfatter.

Ændringen gennemføres efter drøftelser med Miljø- og Energiministeriet, rigsantikvaren og Statens Museumsnavn med henblik på at sikre det fornødne grundlag for Danmarks ratifikation af Europarådets konvention om beskyttelse af den arkæologiske arv af 16. januar 1992 (Maltakonventionen).

Maltakonventionen er udarbejdet i Europarådets regi og underskrevet af Danmark i Valetta, Malta, den 16. januar 1992 under den 3. konference for ministre med ansvar for kulturarven. Konventionen skal afløse Londonkonventionen.

Maltakonventionen indeholder en række krav til de enkelte landes beskyttelse af den arkæologiske arv. Kravene anses for opfyldt i gældende dansk lovgivning og praksis (museumsloven, planloven og naturbeskyttelsesloven) - bortset fra, at konventionens definition af den arkæologiske arv er mere omfattende end definitionen i den gældende museumslov.

Lovforslagets § 27, stk. 1, § 28 samt de foreslåede ændringer i naturbeskyttelsesloven, jf. § 43, tager højde for dette forhold og bringer således den danske lovgivnings bestemmelser vedrørende den arkæologiske kulturarv i overensstemmelse med Maltakonventionen.

Danmark kan herefter ratificere konventionen.

Ved ratifikationen vil Danmark forpligte sig til at opretholde en minimumsstandard for beskyttelsen af